

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 247. An communiter debeat judicari dispositus, qui confitetur aliquod mortale primâ vice commissum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

cans non vult Deum tollere , attamen vult ei displicere : Dæmoni potius quàm Deo vult istâ actione placere. 5. Omne veniale est magna ingratitude, inobedientia, injuria contra Deum, cui gloriam suffuratur : est abusus divinæ omnipotentia: est aliqua aberratio seu deflexus à fine ultimo. 6. Deus odit veniale, & hoc debet esse satis homini , qui cogitat Deo æternum frui. Veniale Deo summè bono malum est , Deo summè digno semper & omni possibili modo amari, coli, honorari , displicet, & ideo detestandum est. Detestare igitur, dolere, proponere non committere imposturum.

Q 247. *An communiter debeat judicari dispositus, qui confitetur aliquod mortale primâ vice commissum.* R. Negant Jansenistæ & Rigoristæ multi cum *Opstraedt* in Pastore bono p. 4. c. 6. §. 1. n. 4. ideoque inquiunt, absolutio dari non poterit, nisi fortè accideret casus miraculosæ conversionis aut esset articulus mortis , quod magis dicunt, si mortale sæpius repetitum confiteretur : 1. quia Christus ad hoc instituit Confessarios , ut disponerent peccatores ad pœnitentiam, hoc autem frustra fecisset, si illi communiter venirent bene dispositi. 2. Quia necessaria pœnitentis dispositio regulariter cognosci non potest, nisi ab effectu, qui est probata per experientiam vitæ emendatio. 3. Sic fuit usus primitivæ Ecclesiæ, in qua nemo absolvebatur, nisi qui multo tempore Sacerdotum operâ ad absolutionem esset præparatus. Sententia ista prorsus rejicienda est , quia praxis communis Ecclesiæ contraria est , nempe pœnitentem communiter rectè judicari dispositum & posse absolvi , qui primâ vicè confitetur aliquod

mortale, nisi quid speciale obstet: Et hæc præca
est certissima regula operationis, secundum
dicta n. 1230. *Ad 1.* rationem in oppositum
nego Christum voluisse disponi poenitentes
quando inveniuntur sufficienter dispositi. *Ad*
2. Non prærequiritur emendatio, uti constat
dictis n. 1231. *Ad 3.* Causa differendi absolu
tionem in primitiva Ecclesia erat circa poeni
tentes, qui fidei mytheria aut etiam modum
confitendi non satis sciebant, ideoque prius
instruendi erant, quod nunc communiter ne
cessarium non est.

¶ 1729. *Q.* 248. *An frequens relapsus semper sit signum*
quod antea defuerit dolor vel firmum propositum: Et
quænam universim sint signa veri doloris & propositi
R. Frequentem relapsum esse signum, quod
defuerit dolor aut propositum, tenent Janse
nistæ & Rigoristæ plurimi cum *Opstraedi* in Pe
store bono p. 4. c. 6. §. 3. sed certum est id non
esse universaliter verum:

1730. §. 1. Frequens relapsus est quandoque si
gnum, quod defuerit dolor aut propositum
nam rectè dicit *Lugo* d. 14. n. 160. Qui efficac
ter proponit & seriò rem aliquam, quam ali
unde moraliter implere potest, non ita facile
obliviscitur statim sui propositi, sed saltem per
aliquod tempus perseverat, & difficilius vel
rarius cadit. Quod potissimum verum est, si
nova vehementior tentatio vel occasio pericu
losior non intervenerit.

1731. §. 2. Frequens relapsus non semper est si
gnum, quod defuerit dolor vel propositum.
Probatur, alioquin quoties poenitens relabere
tur, toties obligaretur ad repetendas omnes
priors confessiones tanquam invalidas, quod
est